

عنوان مقاله:

ماهیت تکنولوژی از منظر حکمت متعالیه

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی علوم انسانی، مطالعات فرهنگی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ابوالفضل تقیان - کارشناس ارشد فلسفه و حکمت اسلامی از دانشگاه اصفهان

محمدجواد پیرمرادی - دانشیار دانشگاه جامع امام حسین علیه السلام .

خلاصه مقاله:

به تکنولوژی با دو رویکرد می توان نظر کرد. می توان آن را ابزاری خنثی دید که بسته به قصدی که شخص استفاده کننده از آن دارد، می تواند در جهت خیر یا شر مورد استفاده قرار گیرد، اما در رویکرد دیگر، تکنولوژی نه یک ابزار صرف، که اساسا تکنولوژی را نوعی نگاه خاص به جهان و هستی دانست، نگاهی که در آن انسان به همه چیز به مثابه منبع ذخیره انرژی نظر می افکند. در این میان، توجه به داشته ها و سنت های فکری جامعه مان می تواند ما را در این راه مدد رسان باشد. بخش مهمی از داشته های حکمی و فلسفی جامعه ی ما نیز در آراء صدرا و حکمت متعالیه آمده است. در این مسیر، تشریح نگاه عرفانی و فلسفی صدرا به انسان و عالم و نسبت انسان با عالم می تواند بخشی از راه حل مذکور باشد. او متأثر از فرهنگ شرقی و اسلامی، کار و حرفه ی صنعتگری را در سیر و سلوک و برای رسیدن به تعالی روحی می داند. حرفه ای که در آن، هدف، صرف معاش نیست بلکه در آن آدمی به تنظیم احوالات روحی خویش و ایجاد آرامش در روان خویش می پردازد. کار و حرفه ای که با عشق انجام می شود و صفت خلاقیت خدا را که در انسان به ودیعه نهاده شده است، بروز می دهد. تنها با اهتمام جدی متفکران و هنرمندان در باب مسیله ی چیستی تکنولوژی و نیز تبیین شرایط تکنولوژیک شدن است که می توان امید داشت شاهد نمایان شدن راه حلی در برابر مسیله ی چرایی و چگونگی توسعه ی تکنولوژیک باشیم. چنین تبیینی برای جوامعی همچون جامعه ی ایران، که خواهان رسیدن به توسعه ی تکنولوژیک می باشند، ضروری است تا به این وسیله تصمیم بگیریم که آیا اساسا تلاش برای تکنولوژیک شدن جامعه ی ایرانی، کاری صحیح است یا کاری ناصحیح

کلمات کلیدی:

تکنولوژی، ملاصدرا، حکمت متعالیه، فلسفه کاربردی، پیشرفت صنعتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/632541>

